

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 7. Pater Burgionus Fratrum Prædicatorum Prior captus, atque extremo
supplicio affectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

ius fidelitas, animique fortitudo fatis Sæcul. XVI.
A.C. 1589.
comprobata erat, custodiendum tradi-
dit, cumque regiis armis ubique pro-
spera adspiraret fortuna, Augium, &
Gamacensem arcem in Ambianensi a-
gro armis suis subjecit.

§. VII.

*Pater Burgoinus Fratrum Prædica-
torum Prior captus, atque ex-
tremo supplicio affectus.*

Postea Rex Parisinæ civitatis suburbia Thuan. E
David. l. c.
Mem de
l' Etoil. t. 2.
p. 9.
adorfus ea dimidiæ horæ spatio non-
dum evoluto occupabat, ubi inter ca-
ptos Edmundus Burgoinus Fratrum
Prædicatorum Prior thorace indutus
dimicare deprehendebatur: cum au-
tem sæpius in suis sermonibus Henrici
III. cædem approbasse, imo etiam dete-
standum hoc facinus consuluisse convin-
ceretur (*) Turonium abductus est,
ubi

(*) Nullus omnino probatæ fidei Histori-
cus allegari potest, qui vel unicum factum,
ex quo Burgoinus hujus facinoris suafor ex-
stitisse convictus fuerit, juxta legum præ-
scripta comprobatum adducere valuit: quini-
mo ipsemet Thuanus Auctor hac in re certe
non suspectus, veritatis pondere pressus de
Burgoino hæc refert: *cum ad supplicium tra-
heretur, magnam constantiam vultu præsetulit,*

Sæcul. XVI.
A.C. 1589.

ubi sollicitante Aloysia Lotharingia defuncti Regis vidua iudicii acta in eum instruebantur, & quamvis constanter negasset, quod ullo pacto Clementem ad Regis cædem incitasset, nihilominus Turonensis Curiae edicto damnabatur, ut quatuor equis ejus membra a corpore

non tam iudicii severitatem, quam testium fidem incusans, cum iudices recte, & ex animi sententia judicassent, siquidem probationes contra ipsum factæ veræ essent, nam agebat parricidium se execrari, ac ingenue profiteri, poenam gravissimam commertum eum, qui Regis interficiendi auctor, aut suasor extitisset: verum nunquam se de parricidio, antequam patreretur, quidquam rescivisse, multominus consilium ejus perpetrandi dedisse, & falsum dicebat, quod testes affirmant, id inter concionandum jactasse ipsum. Post sententiam pronuntiatam cum tormentis ad indicandos socios subiceretur, eandem constantiam servavit, nihilque aliud confessus est, quam se in publicis concionibus gratias Deo Optimo pro liberatione urbis egisse, exemplumque Bethulicæ in medium adduxisse: ceterum quod ad Regis cædem spectat, nunquam factum laudasse, quinimo illud ex animo detestari, & execrari: quibus dictis post valde piam orationem ad Deum alta voce conceptam summa cura corpus composuit, ne quid indecens pati cogeretur, & ita vitam inter cruciatus finivit.

Sæcul. XVI.
A. C. 1589.

re avulsa concremarentur, ejusque cineres postremo in aerem dispergerentur, quæ tamen sententia nonnisi anno sequenti die vigesima tertia Februarii executioni data est. Hic idem Religiosus in ferali pegmate constitutus pereleganti oratione Deum precabatur, ut Regem ad fidem Catholicam reducere dignaretur, huncque Virum fœderati tanquam sanctum deprædicabant oratione hanc in rem typis vulgata.

Postquam ergo omnia Parisinæ civitatis suburbia à regio milite fuerant occupata, ea victorum deprædationi relinquebantur: verum Belliducès, ne Ecclesiæ, ac Monasteria furentium libidini essent exposita, tam sollicite præcavebant, ut eadem die, qua Festum omnium Sanctorum agebatur, divinum Officium in Ecclesiis tranquille fuerit celebratum, omnesque milites Catholici suæ religionis exercitiis quiete incumbere, hancque festivitatem celebrare valerent: demum Henricus, cum virium suarum potentiam Parisiensibus demonstrasse contentus esset, eorum urbem infestis armis non aggrediebatur, sed Montelerium secessit, Turoonium venturus, non sine prospero expeditionis suæ successu, quippe potissimas urbes, quas vel in itinere offenderat, aut alias circum vicinas armis

mis

Sæcul. XVI. mis suis subjecerat, eumque Castellodunum venientem Helveticorum Pagorum Deputati salutatum venerant, atque eidem fidem fecerant, quod eorum copiæ semper ad ipsius obsequium paratæ essent. Præterea Venetorum Respublica Henricum tanquam Regem venerabatur, ac ipsemet Mantuæ Dux eidem significari fecerat, quod de ipsius auxilio certus esse posset.

§. VIII.

Pontificis Legatus in Franciam delatus.

Thu. l. 97. **Davila l. 11.** **S**ub idem tempus Turonii conspiratio præcipue a Fratribus Minoribus conflata detegebatur, quam tamen nonnulli mortis supplicio expiare cogebantur: porro postea Vindocinum, Cenomanum, Falesia, pluresque aliæ urbes deditionem fecerunt: interim foederati toti in eo erant, ut Borbonius Cardinalis Franciæ Rex agnosceretur, unde illum sub nomine Caroli IX. proclamabant: præterea Pontifex Cajetanum Cardinalem Henrici nominationem præpedire jussu Parisios ablegabat, qui Lugdunum delatus Alphonso Ornano Tribuno, dum is in Delphinatu agebat, nuntiari fecit, ne hanc Provinciam ulterius turbaret, sed relictis Regis partibus sacro foederi accederet: verum

Tri-